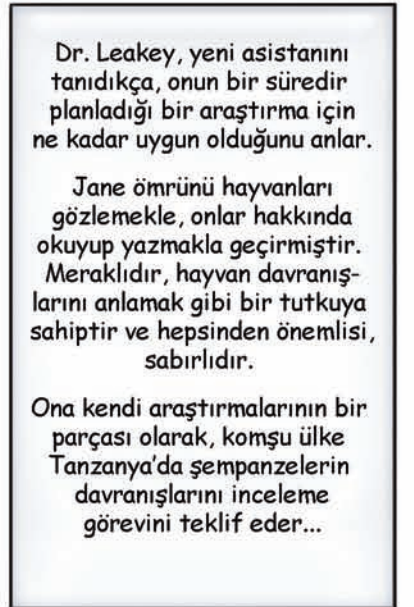
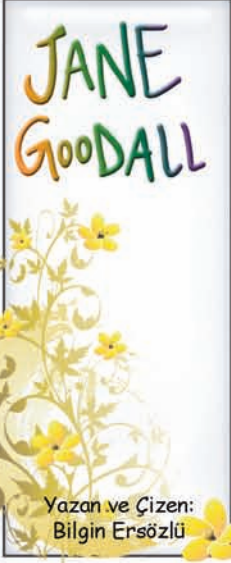


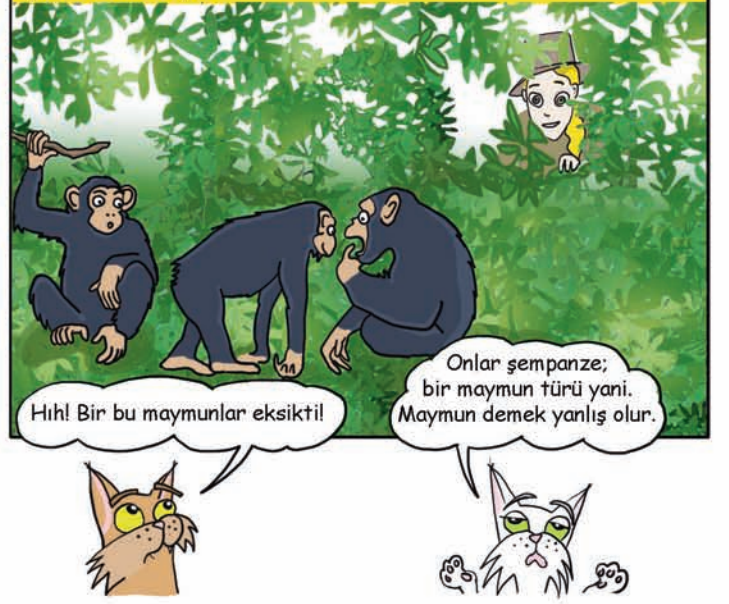
SİMİT ve PEYNİR'le "BİLİMİNSANI ÖYKÜLERİ"



Haziran 1960. Jane Goodall, yeni görevi için Tanzanya'daki Gombe Ulusal Parkı'na ulaşır.



Jane Goodall, şempanzeler için doğal bir yaşam alanı olan bu bölgede gözlemlerine başlar.



İlk başlarda Jane'in varlığından rahatsız olan şempanzeler zamanla ona alışır ve aralarına girmesine izin verirler.



Şempanzelerin güvenini kazanmasıyla birlikte edindiği yeni bilgiler, dünyanın Jane'in çalışmalarına ilgi göstermesini sağlar. Bu dönemde Jane, sık sık İngiltere'ye gidip gelerek Cambridge Üniversitesi'nde etoloji doktorası yapar.

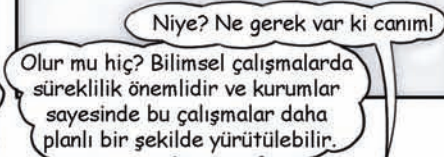


Yıllar geçtikçe Jane'in çalışmaları daha çok ses getirir. O zamana kadar şempanzelerin yalnızca bitki ve meyve yediği sanılıyordu...



Jane Goodall artık tanınmış bir biliminsanı olmuştur. Kitap üstüne kitap yazarak yeryüzünde alet kullanabilen, toplumsal gereksinimleri olan ve mutluluk, kaygı, hüznün gibi duygulara sahip tek canlı olan insan olmadığını, hayvanların da farklı duygulara, hatta kişiliklere sahip olduklarını anlatır.

1977'de bu konudaki çalışmalarını daha düzenli bir şekilde gerçekleştirebilmek için Jane Goodall Enstitüsü'nü kurar.



Bütün yaşamını çocukluğunun tutkusuna adanmış Jane Goodall, 1986 yılından beri insanlığın doğaya ve canlılara daha duyarlı yaklaşımlar kazanabilmesi amacıyla çeşitli çalışmalar yürütüyor.

Jane Goodall bugün 73 yaşında ve hâlâ yılın 300 gününü dünyanın dört bir yanında seminerler vererek geçiriyor. Dünya çapında bir saygınlığa ve sayısız akademik ödüle sahip. Bunların içinde kendisine en çok yakışanıysa kuşkusuz 2001 yılında kazandığı "Birleşmiş Milletler Barış Elçiliği" ünvanı.



Ömrünü işine adanmak diye buna derim işte. Bravo Jane Goodall! Aa, Simit? Neredesin sen?

Buralarda hiç termit yuvası gördün mü Peynir?